

¡Que algú tanque la porta!

ORIGINAL
DE
ROSA MARIA ROS

Comèdia
ESTRENADA EL 16-12-01
EN LA Sala l'Horta

de CASTELLAR

PERSONATGES

MAR: L'EX D'ENRIQUE
AMOR: L' INQUILÍ JUTGE
MAYTE: L'AMIGA DE MAR
ENRIQUE: L'EX DE MAR
LA SENYORA ISABEL: MARE D'AMOR
BAUTISTA: EL PARE DE MAR
SILVIA: L'ESTUDIANT
PILARIN: LA GERMANA D'AMOR
TOFOL: EL PIZZER

Època actual

ESTA OBRA VA SER NOMINADA COM A MILLOR OBRA INÈDITA
PEL JURAT DEL CONCURS DE JUNTA CENTRAL FALLERA
L'ANY 2002

QUADRE PRIMER

A L'OBRIR-SE EL TELÓ, L'ESCENA PRESENTA EL SALÓ D'UN PIS DE XIQUES, PROU ARREGLAT, AMB SOFÀ I CENTRE, BARRA AMERICANA, ALLIBERARIA ESCRIPTORI... EN DEFINITIVA UN SALÓ MENJADOR AMB ELS EFECTES NECESSARIS. LA LLUM ESTARÀ APAGADA I S'ESCOLTARÀ MUSICA DE RÀDIO. FÒRUM PORTA D'ACCÉS DES DEL CARRER, ESQUERRA CUINA I DRETA RESTA DE COMPARTIMENTS DE LA VIVENDA.

PEL FÒRUM ENTREN MAYTE I MAR RONDANT ELS 40, UNA ÉS FADRINA I L'ALTRA SEPARADA DES DE FA POC DE TEMPS. ENCENDRAN LES LLUMS I ENTRARAN CARREGADES AMB COMPRA.

MAYTE: Ja t'has tornat a deixar la ràdio
encesa!

MAR,- Jo no he sigut

MAYTE,-   Doncs ja em diràs qui, per que
                          Ací només vivim les dos.

MAR,-   No sé per què li pegues tantes
                          Voltes, apaga-la i en pau. (va cap a la cuina)

MAYTE,-   Si ves-te'n, ves-te'n... com sempre et
                          lleves les puces de damunt

MAR,-   És que no tinc la culpa que
                          Sempre estigues de mal humor, si me la deixes encesa no passa res, per
                          que jo també pague la llum o no?

MAYTE,-   Si, però podies reconèixer la teua
                          Errada des del principi i no fer-me
                          criar mala sang.

MAR,- La sang la cries roïna tu sola reina
                          Adéu! (*mutis esquerra amb la compra*)

MAYTE,-   (*deixant-se caure en el sofà*) La veritat és
                          Que té tota la raó, estic insuportable, tot m'ix malament, fins les
                          oposicions, i ara volta a començar, estic farta de tot (*sospira*)

TORNA A EIXIR MAR MENJANT-SE UN IOGURT

MAR,-   Bonica no penses vindre a ajudar-me, que
                          últimament no pegues brot...

MAYTE,-   I tu no deixes de menjar! No estaves a
                          Dieta?

MAR,- També et molesta que menges? No veus que
                          Precís d'estar ocupada per a no pensar..

MAYTE,-   Doncs fes punt de ganxo, o a este pas et faràs com una vaca

MAR,-   Millor, així tenen d'on agafar

MAYTE,-   Si, però tu no tens qui t'agafe.

MAR,-   Per si de cas...

MAYTE,- (confidencial) Encara et queden ganes
Després del que has passat?

MAR,- La vida segueix i per que una vegada m'haja
Eixit malament, sempre puc tindre una segona oportunitat.

MAYTE,- tu veuràs, però jo tindria por de
Tornar a caure.

MAR,- Per cert... la xica eixa que va respondre a l'anunci com es cridava? ...
Amor....
Amor....Almenar no va quedar a vindre hui a veure el pis...

MAYTE,- Com sempre esquivant la conversa! Si, va quedar a vindre hui al migdia.

MAR,- Arreplegarem la cuina no pense que som unes desastres i no es quede
amb nosaltres (estira a Mayte i l'espenta cap a la cuina)

MAYTE,- Ja vaig dona! Que nerviosa eres (mutis les dos esquerra)

PEL FÒRUM ENTRA AMOR, ÉS UN XIC TEMPLAT TAMBE DE
PROP DE QUARANTA,MODERN I DE BONA PLANTA PORTA
EQUIPATGE I AL PRINCIPI ESTA PROU TÍMID

AMOR,- (des de la porta en veu baixa) Hola! hi ha algú? (deixa l'equipatge en terra i
trau un paper de la butxaca) carrer de l'Espill, 32, Es ací, però no hi ha
ningú... que estrany. Per favor! (cridant)

S'ACOSTA A L'ESQUERRA AL MATEIX TEMPS QUE ENTRA MAYTE

MAYTE,- Aaaaaaaaaah!

AMOR,- Aaaaaaaaaah! (a banda) Déu meu és ella!

MAYTE,- (estàtica) qui és vostè?

AMOR,- (estàtic) Amor!

MAYTE,- Jo no sóc amor de ningú! I menys d'un desconegut! Vinga parle! Com ha entrat en esta casa?

AMOR,- Per la porta... estava oberta

MAYTE,- Segur que l'ha deixat Mar

AMOR,- Qui és Mar?

MAYTE,- (*enfadadísima*) No li importa, estic parlant sola, a més qui pregunta sóc jo, què fa ací? No serà un lladre? O tal vegada un venedor de llibres?

AMOR,- Potser un venedor de llibres vindria tan carregat?

MAYTE,- No seria extrany, amb tal de vendre són capaços de qualsevol cosa.

AMOR,- Calmes i deixem presentar-me, sóc Amor Almenar i tènia cita hui en esta casa pe l'habitació lluire (*Li oferix la mà*)

MAYTE,- (*sense respondre a la salutació*) Em pren el pèl? Amor Almenar és una dona..jo mateixa vaig parlar amb ella.

AMOR,- Aleshores vostè és Mayte Diaz? Propietària de la vivenda

MAYTE,- (*confosa*) Em coneix?

AMOR,- (*a banda*) Vaja si et conec

MAYTE,- Com diu?

AMOR,- No.. no, només de referències

MAYTE,- M'està marejant vol aclarir-me d'una vegada que és el que vol?

AMOR,- Si ja li ho he dit, sóc Amor Almenar, el seu nou company de pis

MAYTE,- No, no ja parli amb una xica?

AMOR,- Per que va ser la meua germana Pilarin qui va parlar pel telèfon.

MAYTE,- (*criant fort*) Maaar! ix que tinc una sorpresa!

AMOR S'ESPANTA DEL CRIT I MAR IX RÀPID
ASSECANT-SE LES MANS AMB UNA DRAP

MAR,- Què passa?

MAYTE,- (*guilopa*) mira qui està ací

MAR,- *(mirant a Amor amb indiferència)* No tinc el gust...

AMOR,- Hola! Sóc amor i vostè deu ser Mar. Encantat de conèixer-la *(li dóna la mà)*

MAR,- *(atònita a Mayte)* però Amor no era una dona?

MAYTE,- Això vaig creure, però ja veus hi havia una confusió.

MAR,- Res de confusió *(a Amor)* Ho sent però no es pot quedar

MAYTE,- Per què?

AMOR,- Això Per què?

MAR,- Per que no és una dona i esta casa és només de dones.

AMOR,- Per algun motiu especial? Sents aversió pels homes?

MAR,- No, no... és que.... només hi ha un bany

MAYTE,- Això és una favada

AMOR,- Exacte! És una favada, ja que jo sóc molt net

MAR,- Vostè calla i es seu ací un moment *(li ofereix el sofà i ell li fa cas)* *(spart a Mayte)* Si es queda tot seran complicacions. Ninguna de les dos volem viure amb un home. Ho compliquen tot.

MAYTE,- Però este és molt guapo!

MAR,- I segur que és un porc com tots

MAYTE,- Però és un porc guapíssim

MAR,- No ajudarà en les tasques de casa...

MAYTE,- Però continua sent guapíssim

MAR,- Només voldrà veure futbol...

MAYTE,- Ell que mire futbol i nosaltres el mirem a d'ell.

MAR,- Estàs Idiota o què? Estàvem d'acord que seria una dona que passa ara?,

MAYTE,- I que mes dóna? El valor dels diners és el mateix i és per l'única cosa que lloguem l'habitació.

MAR,- Si però és habitació amb dret a tota la resta de la casa i tindrem certs inconvenients a l'estar ell davant.

MAYTE,- Xica no et calfes el cap i provem potser fins i tot ens agrada. A més i si és un xic net i endreçat com diu? I si fins i tot sap cuinar?

MAR,- *(mirant-ho prou convençuda)* No sé .. està bé, però a la mínima se'n va al carrer. Ja vaig haver d'aguantar prou al meu ex.

MAYTE,- *(molt contenta li fa una besada a Mar)* eres la millor! Veuràs que divertit. *(a Amor)* Amor hem arribat a un acord i pot quedar-se, això si! A prova. I si no s'ajusta al perfil de persona que busquem haurà d'anar-se'n per on va arribar O.K.?

AMOR,- *(posant-se en peu molt content)* moltes gràcies Mayte! *(li besa la mà)*

MAYTE,- Ai que fi!

AMOR,- Veurà com no es penedirà d'esta decisió...

MAR,- I jo que?!

AMOR,- Perdona, gràcies a vosté també *(li besa la mà)*.

MAYTE,- Mira que complit!

MAR,- Bo!, menys tonteries... deixem de parlar-se de Vostè

MAYTE,- Això! Tinguem un tracte mes cordial... Vine amb mi Amor de cap a l'habitació... a instal·lar-te vull dir.

AMOR,- Tu primer *(arreplega el seu equipatge i fa mutis amb Mayte per la dreta)*

MAR,- *(pensativa)* No em fie que açò siga el mes encertat i menys ara després del meu divorci, Estic farta de desastres pel bany, la cuina, per que no es lliura cap home de ser un desastre.

SONARA EL TELÈFON I AL HORA QUE DESPENJARÀ PEL FÒRUM
APAREIXERÀ ENRIQ, ÉS EL SEU EX-MARIT VESTIRÀ DE
JAQUETA I ESTÀ PARLANT PEL MÒBIL

MAR,- *(d'esquena a la porta)* Diga'm?

ENRIQUE,-*(pel mòbil)* Mar, sóc Enrique, no t'espantes

MAR,- *(sense veure-ho)* I per que m'havia d'espantar?

ENRIQUE,-(tocant-li el muscle) És que estic ací!

MAR,- (girant-se espantada) Aaaaaaaaaah!

ENRIQUE,- Ho veus? T'havia avisat.

MAR,- (colpejant-li) que faç ací? Per on has entrat? Eres ímbecil?

ENRIQUE,-Respira (es guarda el telèfon) Estic ací per que necessite veure't, he entrat per la porta que per cert estava oberta i si, soc imbécil.

MAR,- No cal que m'ho jures.

ENRIQUE,-He vingut perquè he rebut una citació del jutjat pel nostre divorci i hem d'estar dilluns a les 10 a la sala 3, per si.... vols que t'arregue i anem junts

MAR,- Tu estàs malament del cap! No pense anar amb tu ni al cantó.

ENRIQUE,-(encenent-se un cigarret) Mar no sigues bova, açò hem de solucionar-ho i pel camí podem arribar a acords favorables per als dos

MAR,- (apagant-li el cigarret) ací no es fuma! Estic farta d'olor de tabac per la casa.

ENRIQUE,-Pots abaixar la guàrdia per un moment, vinc en so de Pau.

MAR,- Que graciós! Ves-te'n! El dilluns ens veurem en el Jutjat i a l'únic acord que arribarem és a què dictamine el jutge.

ENRIQUE,-Aleshores? La casa.... tots els nostres records...

MAR,- La casa es al 50%, i per que tenim ganancials que si no et quedaves amb una mà davant i una altra darrere. Pocavergonya!

ENRIQUE,-(assentant-se en el sofà) No sé per què estàs tan rebotada, hem viscut cinc anys junts i no ens n'ha anat tan malament... jo vaig creure que em volies...

MAR,- Et volia i molt..... però s'ha acabat no vull saber res de tu.

ENRIQUE,-(torna a encendre un cigarret) Saps que estava travessant una crisi i que la faena no arribaba, però ara... he de comptar-te una cosa molt important....

MAR,- Demà m'ho comptes davant del jutge (li lleva el cigarret i ho apaga)

ENRIQUE- Escolta Mar per Déu! Que açò ho canvia tot. Per fi tinc l'oportunitat de...

MAR,- (Tallant-li) No seguisques és inútil, no vull sentir res.

ENRIQUE- (Alçant-se i agafant-la pels muscles) No puc creure que estos anys pugues esborrar-los de colp.... jo no puc!

MAR,- (li aparta bruscament) No t'acostes a mi estic decidida i res pot canviar la meua opinió.

ENRIQUE- (la torna a agafar pels muscles) Et necessite! T'estime! No em deixes ara, deixa'm que t'explique...

MAR,- (tallant-li) No tens vergonya! Fora d'ací! El dilluns ens veurem al jutjat. (ho espenta amb fermesa cap la porta i ell se'n va, ella es queda plorant)
Quanta raó té Mayte, estria boja només de pensar per un moment en un altre home... tots són iguals, egoistes, cíncics, mentiders ... però Ho superaré! (es seca les llàgrimes amb les mans)

MAYTE,- (Torna per on va eixir) Per què parles sola?

MAR,- (Pegant un bot) Que esglai!, podies cridar a la porta.

MAYTE,- Toc, Toc, quina porta xe!!?.

MAR,- Perdona, és que acaba d'anar-se'n Enric i em trastorna.

MAYTE,- I que volia?

MAR,- Seguir aprofitant-se de mi i continuar vivint en el pis sense pagar un cèntim i pensant que la seua xarrameca em commou (enèrgica)

MAYTE,- Xica, xica Si vol que el seguisquen mantenint que siga a gigoló.

MAR,- Ni per això valdria

MAYTE,- I per què et vas casar amb ell?

MAR,- Per que era jove i inexperta

MAYTE,- I no seria per que el volies?

MAR,- Tal vegada, però s'ha acabat, dilluns sabrà el que és bo.

MAYTE,- Què passa dilluns?

MAR,- Tenim cita al Jutjat, per a ultimar el divorci(Plora).

MAYTE,- *(abraçant-la)* Vine ací “boveta”! Cap home mereix que soltes per ell ni una sola llàgrima. Veuràs com tot eixirà bé. Va neteja't eixos ulls i vine a la cuina a preparar el menjar.

MAR,- *(netejan-se la cara)* Per cert...Eixe xic... Amor... Sa mare es quedaria tranquil·la posant-li el nom pobret!, ja s'ha acomodat? Menjarà amb nosaltres?

MAYTE,- Si, però li he dit que no s'acostume, que cada dia li toca a un i si no.... al carrer que nosaltres no servim a ningú.

MAR,- Això ben dit. *(mutis esquerra)*

*IX AMOR PER LA DRETA CARREGAT AMB CARPETES I PAPERS,
S'ACOMODA EN LA TAULA I COMENÇA A TREBALLAR EN ELLS.*

AMOR,- A veure... dilluns a les 10 hores, vista preliminar de divorci entre Enric Ferrer i María del Mar Torres, quasi no tinc informació i no hi han acords preliminars, estos casos son els que mes temps ens fan perdre *(Sona el timbre amb força)* Vaja esglai! Quina xitxarra.... *(cridant)* Han cridat... és que ningú obrirà... *(Torna a sonar)* aniré jo...

*FA MUTIS PEL FÒRUM I A POC APAREIX AMB ISABEL SA
MARE, SENYORA ENTRADETA EN ANYS, PERÒ MOLT
ARREGLADA I AMB BONA PLANTA.*

ISABEL,- Ai fill! Que esglai m'has donat!, Anar-te'n i no dir-me res

AMOR,- Mamà si és el que el tu volies

ISABEL,- Que coses tens, com pots dir això, si eres el meu ullet dret.

AMOR,- Bovades, ara estic on dec, i molt content

ISABEL,- *(al públic)* Si ho sabré jo, que el meu m'ha costat

AMOR,- Què dius?

ISABEL,- (Dissimulant) Content...Content, Ai quin disgust, No em vols res, segur que t'alegres si muic (*dramatitzant*)

AMOR,- (*L'agafa pel braç i la porta al sofà*) No digues tonteries Com pots dir que no et vull? Si eres la millor mare que tinc.

ISABEL,- Clar no tens una altra!

AMOR,- Només tens un poc de mal geni, però sense importància. Com tu em dius. En casa i amb tu estic molt bé, em cuides com un rei, però ja necessite viure sol.

ISABEL,- Però podies haver-me avisat amb temps, per a fer-me l'ànim a poc a poc (*molt melindrosa*)

AMOR,- Si t'ho dic ho hagueres impedit i ja veus em trobe perfectament.

ISABEL,- Segur que estes dones són unes harpies i només volen traure't els diners.

AMOR,- Segur que són tan harpies com totes les que he conegut fins ara i a més seran bruixes i en este moment estan fent un conjur per a quedar-se amb la meua ànima...

ISABEL,- No és això, es el síndrome del niu buit.

AMOR,- Però si ja tinc esperons Per Déu!

SE SENT UN FORT SOROLL DE CASSEROLES I PLATS
TRENCATS I PER LA CUINA IX MAR DESPENTINADA UN POC
MALPARADA I AMB CARA D'ESGLAI.

MAR,- Auxili! li ha caigut tota la vaixela damunt... És morta segur... vine per favor i ajuda'm.

AMOR ACUDIX PREST I LA SEUA MARE ES QUEDA ESTÀTICA,A
POC TORNEN ENTRE ELS DOS PORTANT A MAYTE EN BRAÇOS.

ISABEL,- (*al públic*) Que crega que estic disgustada i així no tornarà.

AMOR,- Fuig mamà, que la posem en el sofà.

MAR,-   lleves dona! Que pesa un quintar (*Isabel s'alça impassible i entre els dos la col·loquen gitada*) No es quede parada i porte aigua per Déu! (*A Isabel*)
Torna Mayte, no et muires ara (*Li dóna aire amb els papers que tènia Amor en la Taula*)

ISABEL,-   Ho veus? Unes mandones (*seguix immòbil*)

AMOR,-   A què esperes? Porta aigua per favor

ISABEL,-   Cria Fills! I on esta la cuina? Per que esta no és ma casa i no la conec...

MAR,-   Per és porta dona! Dones pressa. Mayte... Mayte... no torna

ISABEL IX I A POC ES TORNA A SENTIR EL MATEIX

ESTRÈPIT ANTERIOR AMOR I MAR ACUDIXEN CORRENT I IXEN

AMB ISABEL TRASPOSTA EN BRAÇOS

ISABEL,-   Ai..Ai..Ai!

AMOR,-   Tranquil·la que no és res!

MAR,-   Esta pesa mes que l'altra (*la deixen en una cadira*)

ISABEL,-   A ella en el sofà i a mi en una cadira

AMOR,-   Per Déu mamà! No veus que Mayte està sense coneixement.

ISABEL,-   Cria fills!

MAR,-   (*Torna a fer-li aire a Mayte*) Caldrà fer-li el boca a boca, Tu saps?

AMOR,-   Si, però ves cridant a un metge (*comença a fer-li la respiració i Mar crida per telèfon*)

ISABEL,-   I a mi que em partisca un raig! Cria fills!

MAR,-   (*al telèfon*) Enrique on estàs? És urgent que vingues... És Mayte, està sense coneixement... li ha caigut damunt mitja cuina... Què cride al metge? I tu que eres un miner?... vine de seguida (*penja*)

MENTRES MAR PARLAVA, AMOR CONTINUA FENT LA

REPIRACION A MAYTE QUE ANIRÀ TORNANT A POC A POC

ISABEL ES VENTA AMB ELS MATEIXOS PAPERS DE LA
TAULA.

MAYTE,- (Tossint i respirant fondo) Ai! Seguix, no pares... quant de temps sense
tindre un home damunt ni davall.

AMOR,- Disculpa, però només intentava que tornares en si (s'aparta i va al costat
de sa mare)

MAR,- Que esglai! Vaig creure que havies mort.

MAYTE,- (Incorporant-se) “Mala herba mai mor” Ai el meu cap! (tocant-se la
coroneta) mare meua que bony!

ISABEL,- (a Amor) Ja veus, només arribar i tot este estropellament.. buf! que
dolor al coll!

AMOR,- Aara quan arribe el metge que et tire una ullada.

MAR,- Tarda massa, m'ha dit que estava en el café d'enfront. Com anava tindre
pacients?, se li morien abans d'arribar. I per cert qui és esta senyora?

ISABEL,- Sóc la senyora Isabel Esteban, viuda d'Almenar i mare d'Amor.

MAYTE,- Xica! que poderio Ai! No em faça riure, que em dol fins a la boca.

MAR,- Esta senyora és ta mare?

AMOR,- Si.

MAR,- Però deies que no tènies família, i tens una germana que vam creure que
eres tu, a més tens mare i...

ISABEL,- Que mentider....

AMOR,- Si vos vaig mentir per açò. Perquè ma mare no em deixa en pau.

ISABEL,- (plorant còmicament) Ara diu que sóc pesada Cria fills!

MAYTE,- (divertida) No li parles així a la senyora Isabel

MAR,- La culpa és teua, et vaig dir que un home només porta complicacions.

MAYTE,- Però fa molt bé el boca a boca i és tan guapo Ai el meu cap!(Sona el
timbre)

MAR,- Serà Enric. Obri tu Amor, que jo no vull veure'l. (*Mutis Mar per la cuina i amor pel fòrum*)

MAYTE,- Es troba Vosté ja millor?

ISABEL,- (*S'alça i va al costat de Mayte*) No se, mire a veure Tinc un bulto ací en el coll?

MAYTE,- (*Tocant-li*) No li note res... en canvi jo... toque, toque i veurà

ISABEL,- (*tocant-li la coroneta*) Uf! si té un gran bony

MAYTE,- I diu vosté, que el seu fill és jutge?

ISABEL,- Ja ho crec... i dels bons.

MAYTE,- Jo de joveneta tenia un amic que volia ser jutge.

ISABEL,- Ah si! I com li deien?

MAITE,- Guillermo, estava enamoriscat de mi.

PEL FÒRUM TORNA A ENTRAR AMOR SOSTENINT A
ENRIC QUE IRA DE BANDA A BANDA PER LES COPES QUE
HA PRES

AMOR,- Està be?

ENRIQUE- (*que se li trava la llengua*) Per qui m'ha pres? Jo sóc un bon metge i sempre estic en condicions de curar malalts.

MAITE,- Però Enrique què et passa? Mai haguera cregut que eres capaç de beure.

ENRIQUE- (*Assentant-se enmig de les dos*) Es que no m'ha sentat molt bé... però no passa res... a veure trau la llengua i vostè també...

LES DOS TRAUEN LA LLENGUA AL MATEIX TEMPS DE CARA AL
PUBLIQUE FORMANT QUADRO I ENRIQUE ELS MIRA LA
GOLA.

AMOR,- Però Quina llengua ni que nassos? Que no tenen refredat, que s'han colpejat el cap.

ENRIQUE- Ui és veritat! Aleshores despullen-se el pit (*dient esta frase cau desplomat*)

AMOR,- Vaig a fer-li cafè (*ix a la cuina*)

LES DOS HO AGAFEN COM PODEN I HO REQUESTEN EN

EL SOFÀ

ISABEL,- A mi este tipus no em posa la mà damunt!

MAITE,- Es el ex de Mar, es bon metge però en tot el romanc del divorci se li ha anat el cap

ISABEL,- Segur que ni és metge ni res!

MAITE,- Si que ho és . Però no te plaça i Mar no vol seguir mantenint-lo

ISABEL,- Normal

MAITE,- El dilluns tenen cita en el Jutjat, per a la resolució definitiva del seu matrimoni, creu que és el fi i per això ha begut.

ISABEL,- I ella com esta?

MAITE,- Està bogeta per ell, però no ho reconeixerà (*sospira amb força*)

ISABEL,- I Per què ho dius així?

MAYTE,- Per que és una llàstima de parella es volen molt (*canvia a to enèrgic*) Però per que li conte tot açò a Vostè.

ISABEL,- Ai! Que esglai.

MAYTE,- És clar, vostè ha de ser la típica mare que no vol soltar el fill ni a tirs i ha d'estar en tots els seus assumptes

ISABEL,- No, al contrari ja vull perdre-lo de vista (*Sona el timbre de la porta*)

MAYTE,- (*Tocant-se el bony*) Ai que mal de cap! Veuré qui és ara. (*mutis*)

ISABEL,- (*reanimant Enrique*) Desperta borinot! Que tot està eixint a demanar de boca.

ENRIQUE- (*sense alçar-se i prou marejat*) Ai! On estic? A si... diga trenta-tres.

ISABEL,- Ni trenta-tres ni vint-i-dos, espavila ja home! (*li apega un bufetada*)

ENRIQUE- la senyora Isabel! Quasi em trenca la cara què fa vosté ací?

ISABEL,- La cara? El cap havia de partir-te, mira que no saber reconquistar a la teua esposa.

ENRIQUE- Quina esposa? Que em parla?

ISABEL,- Calla! Que vénen, tu deixa'm fer a mi i veuràs.

ENTREN PEL FÒRUM MAYTE AMB BAUTISTA EL PARE DE
MAR TAMBÉ ÉS VIUDO I AMB MOLT BONA PLANTA.

BAUTIS,- Home el Sr. Enric! Quin fastic de veure't

ENRIQUE- *(Posant-se en peu un poc marejat)* m'han per a una visita mèdica.

MAYTE,- No discutiu ara! Que tots tenim un poc mal el cap.

BAUTIS,- En el "mediucho" no tinc res a discutir

ISABEL,- *(interposant-se)* Hola, soc Isabel la mare d'Amor?

BAUTIS,- Ni Amor, ni gaites!! *(agafa els papers de la taula i els tira amb ràbia contra el sòl)*

ENTREN PER LA CUINA MAR I AMOR AMB UN GRAN GOT
DE CAFÉ I AL VEURE TOTS ELS SEUS PAPERS PER TERRA
SE'L DÓNA A MAR

AMOR,- Per Déu! Tot el meu treball per terra *(Ho va arreplegant)* estem bojós o què?.

ISABEL,- Disculpe Senyor! *(dolça i sensual)* Sóc la senyora Isabel Esteban, viuda d'Almenar *(li oferix la mà perquè la bese)*

BAUTIS,- *(Li agafa la mà bruscament i li dóna un encaixada)* Molt de gust... I qui és Almenar?

Isabel,- El pare del meu fill ací present, l'il·lustríssim jutge Amor Almenar *(assenyala el seu fill)*

BAUTIS,- Perdó Senyora! (*li fa una reverència*)
ENRIC- Vostè és el jutge Almenar?
AMOR,- Si senyor, per a servir-lo
ENRIC,- (*Traient un paper de la butxaca*) el mateix que el dilluns ha de dictar els acords de la nostra separació?
AMOR,- (*revisant el paper*) Vostès són la parella de les 10 del matí?
ENRIQUE- Mare meua!! Açò està tot amanyat
AMOR,- Però que diu, si jo no els conec de res.
MAR,- Enrique pensa el que vullgues, però no sabia ni que era jutge, fins que ho ha dit si mare.
MAYTE,- De veritat Enrique.... no sabíem res.
ENRIC,- Tots esteu en la meua contra... me'n vaig.. ofegaré les meues penes en vi, no em queda res per fer (*mutis fòrum*)
MAR,- Espera, Enrique.... espera!

IXEN DARRERE DE ENRIC, MAR, MAYTE I AMOR

ISABEL,- Pobre xic! Està molt deprimít
BAUTIS,- Que es fastidie! El només se l'ha buscat.
ISABEL,- És que no té cor?
BAUTIS,- Jo no he criat la meua filla, per a mantindre vagos.
ISABEL,- No es vago, es el meu metge de capsalera i em d'ajudar-los.
BAUTIS,- Què vol dir?
ISABEL,- (*agafant-li pel braç*) Que tal vegada entre vosté i jo, estiguem encara a temps de salvar una parella que es vol.
BAUTIS,- Que sabrà vosté d'eixa parella.
ISABEL,- Més del que pensa. (*Coqueta*) Dinem junts?
BAUTIS,- Dinem i em conta.

fosc
QUADRE SEGÓN

EL MATEIX DECORAT, AMOR I SA MARE ESTAN ASSENTATS EN EL SOFÀ PRENENT CAFÉ I MAYTE EN L'ESCRITORI ESTUDIANT.

- ISABEL,- (movent el café) Eixe xic, enric, no seria un bon partit per a la teua germana?
- AMOR,- (MOVENT TAMBÉ) Però mamà! Si encara no està divorciat, i ara tardarà un poc, per que he de traslladar el cas a un altre jutge.
- ISABEL,- Fes que no els coneixes i en pau, així accelerem el procés i queda lliure per a Pilarín.
- AMOR,- Mamà, que no eres La Celestina! Deixa a Pilarín tranquil·la i que se les arregle sola.
- ISABEL,- Tu deixa'm a mi, que sóc gata vella. (Alçant la veu) El xic té plaça en un centre privat i sabem que guanyarà diners. El pobre... que desesperat estava, quina bufa, i tot per una dona, amb tantes com hi ha.
- AMOR,- I tu com ho saps?
- ISABEL,- El què?
- AMOR,- Que té treball
- ISABEL,- jo no ho sé!
- AMOR,- Ho acabes de dir
- ISABEL,- No he dit res
- AMOR,- està boja!
- ISABEL,- Si boja cada dia més
- AMOR,- Vinga anem! t'acompanye a casa.
- ISABEL,- Si, que és tard i he quedat amb Batiste per a sopar.
- AMOR,- Carall! Si que t'ha donat fort.
- ISABEL,- La vida és curta fill.. i cal aprofitar-la. Adéu Mayte, no et canses
- MAYTE,- Adéu, que es divertisca

AMOR,- Torne de seguida (*mutis els dos*)
MAYTE,- (*alçant-se amb un llibre en la mà*) serà possible! Esta dona... menuda...
peixca al pare de Mar i damunt vol furtar-li el marit a Mar pera la Pilarin
eixa (*torna a l'escriptori*)

PEL FÒRUM ENTREN BAUTISTA I MAR SENSE ADONAR-SE QUE ESTÀ MAITE EN EL SALÓ.

Mar,- Ara hem de retardar la sentència, per que clar no pot el jutge tindre res a
veure amb les parts.

BAUTIS,- Filla estàs molt alterada! I tal vegada no ho veges clar. Jo crec que ha
sigut una sort que Amor arribara a esta casa.

MAR,- Si, com a tu t'agrada sa mare...

BAUTIS,- Però estàs cega! No veus que pot ser l'home
que esperaves... És jutge... té diners i tal
vegada...

MAR,- (*tallant-li*) Calla! Tu faltaves

BAUTIS,- Val calle! Però pensa-ho, és un bon partit i tu no eres cap xiqueta per a
anar amb melindros.

MAR,- No necessite cap al meu costat i ves-te'n ja, que la Isabel t'espera (*Li besa
la galta i li acompanya fora*)

MAYTE,- Sóc invisible. Parlen com si jo no estiguera i açò s'ix de mare! no vol este
tio caçar a Amor per a la seua filla... i jo què? Amor serà per a mi, que si
que no sóc una joveneta per a anar amb melindros... Mar ha de tornar en
Enric (*camina pensativa per l'estància*)

TORNA A ENTRAR MAR PER ON VA EIXIR

MAR,- Hola Mayte! Ja estàs a casa?

MAYTE,- Si, i quan has entrat amb ton pare també.

MAR,- *(s'assenta lànguïda en el sofà)* Perdona però no t'he vist
MAYTE,- *(S'ASSENTA AL SEU COSTAT)* Està clar! Soc transparent.
MAR,- Estic desfeta dels nervis. Només faltava mon pare fotent
MAYTE,- Devies aclarir-te sense fer cas de ningú.
MAR,- Ja ho sé, però no veig per on començar *(s'alça i inicia mutis per la dreta)*
Vaig a pensar mentre es fa l'hora de sopar. *(mutis)*

MAITE ES QUEDA EN EL SOFÀ I PEL FÒRUM ENTRA ENRIC

ENRIC,- Per què sempre teniu la porta oberta?
MAYTE,- *(FENT UN SALT)* Vaja esglai! Esta Mar porta un dia de no tancar la porta.. I tota la culpa és teua! *(cridant)*
ENRIC- *(empoytant-se les mans al cap)* Ai! No crides per favor. Encara em dura la ressaca.
MAYTE,- resaca, les coses no s'avien bevent, s'avien parlant!
ENRIC- Però si no em deixa parlar... fixa't volia comptar-li que ja...
MAYTE,- *(tallant-li)* basta de xarrameca! Passem a l'acció Vols recuperar-la?
ENRIQUE- Si?...
MAYTE,- *(sense deixar-li parlar)* Clar que si! I ella el mateix, doncs deixa'm fer a mi. Vine ací! *(li parla a l'orella i el fa cares rares de no entendre res)* Ho entens? Doncs Au! Ix a la porta i torna a tocar i recorda, només vols parlar amb mi.

ENRIQUE TORNA A EIXIR I MAYTE FA MUTIS PER LA PORTA DE LA CUINA. SONARA EL TIMBRE FORT I EIXIRÀ MAR A OBRIR

MAR,- Maite No sents la porta? *(cridant)*!Ja vaig jo! *(ix a obrir i entra de seguida d'Enrique)*
ENRIC,- No vull molestar-te, vinc a parlar amb Mayte pots dir-li que estic ací?
MAR,- *(cridant molt)* Maite tens visita! *(s'acosta a la porta de la cuina)* Ix que et busquen!
MAYTE,- *(DES DE DINS)* qui és? Vaig de seguida...

MAR,- I que vols parlar amb Ella?

ENRIQUE- Això voldria saber jo!

MAR,- Com dius?

MAYTE,- *(Eixint ràpid i molt afectuosa a Enrique)* Enrique carinyo! Que ganes t'ènia de veure't, estava molt preocupada per si encara et trobaves malament, per que ja saps que pots comptar amb mi per al que vullgues.

MAR,- *(al públic)* Quina mosca li haurà picat a esta?

MAYTE,- *(agafant Enrique del braç i portant-li al sofà)* Vine carinyet, compta'm això tan important que t'ha ocorregut, jo t'escoltaré i no com altres...

ENRIC- *(Amb cara d'idiota i sense saber que ocorre)* La veritat és que no sé per on començar... *(Mayte li aclapara amb carantoines i li iguala el cabell)*

MAYTE,- *(a Mar)* Pel principi, comença pel principi Estic intrigadíssima *(continua pressionant)*

MAR,- Vos deixe sols perquè parleu mes tranquils *(fa mutis per la dreta però queda un poc aguaitada per a sentir la conversa)*

MAYTE,- *(Parlant molt alt)* Ai! Enric, que bé, per fi podem estar junts com era el nostre desig Veritat Amor meu! *(Canvia a to molt baix)* Segueix-me el corrent!

ENRIC- *(Parlant també fort)* Per fi podem ser feliços! I mes ara que ja tinc treball segur...

MAYTE,- *(li dóna besos per les galtes)* A mi no m'importa el treball! Només m'importes tu!, eres l'home de la meua vida, vaig renunciar per Mar però com ara ja no li importa...

PEL FÒRUM ENTRA AMOR

AMOR,- Què passa? Per què crideu tant?

IX MAR I VA DIRECTA A AMOR, L'ABRAÇA I EL BESA

EN LA BOCA I ESTE MOLT ESTRANYAT ES DEIXA VOLER.

MAR,- Que ganes tenia que tornares! No podia passar ni un minut mes sense veure't.

AMOR,- Si, és que sempre cause molt d'impacte.

MAYTE,- Vaja! Si que aneu de pressa, no sabia que l'amor d'Amor entrarà tan de sobte.

ENRIC- *(molt nerviós d'haver vist el bes de la seua dona)* Però Mar! Açò que vol dir?

MAR,- Això dic jo! Que encara està el mort calent i ja ho heu reemplaçat... I dius que eres la meua amiga!

ENRIC- Ella no és culpable! Eres TU per no voler escoltar-me *(S'alça del sofà i s'acosta a Mar)*

MAR,- Què he d'escoltar? Mes mentides? Estic farta!

MAYTE,- chiiist! A veure si d'una vegada parlen i s'arreglen *(mutis els dos)*

AMOR I MAYTE DISSIMULADAMENT FAN MUTIS PER LA
CUINA PER A DEIXAR-LOS SOLS

ENRIC- Mar per favor, no veus que només estàvem cridant la teua atenció. Necessite que m'escoltes!

MAR,- Tens un minut per a dir el que siga així que ràpid! *(S'assenta mirant el rellotge)*

ENRIC,- Vull que comencem de nou, ara tot ha canviat, tinc plaça en el centre privat. Et jure que et vull amb tota la meua ànima.

MAR,- És tot el que havies de dir-me? El temps s'ha acabat.

ENRIQUE- Per Déu Mar, t'ho demane de genolls si és necessari *(S'agenolla)*

MAR,- Eres patètic! Fa un moment estaves fent-li carícies a Mayte i ara pretens que crega totes les teues mentides. Ho tens clar!

ENRIC,- Tu també estaves besant a Amor!

MAR,- *(tallant-li i posant-se en peu)* I què? Sóc lliure de besar qui em done la gana.